



Όσιος Αντίπας ο Αθωνίτης

10 Ιανουαρίου 2025

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

10 Ιανουαρίου ...

Όσιος Αντίπας ο Αθωνίτης ...

Λειμῶνος Ἄθωνος νεόφυτον κρινον ,
Ἀντίπα, ἔπλησας εὐωδίας κτίσιν ...

Ο Όσιος και Θεοφόρος Πατήρ Ημών Αντίπας ο Αθωνίτης , κατά κόσμο Αλέξανδρος ,
γεννήθηκε στην κώμη Καλαποδέτς της Μολδαβίας το 1816 μ.Χ. ...

Οι γονεῖς του ἦταν Ορθόδοξοι , πτωχοί και πολύ ευλαβεῖς , πατέρας του ἦταν ο Διάκονος
Κονσταντίν Λουτσιάν στην Εκκλησία του χωριό του

και μητέρα του η Αικατερίνη Μανάσε , που αργότερα ἔγινε Μοναχή με το ὄνομα Ελισάβετ ...

Για πολύ καιρό δεν είχαν παιδιά , μετά τίς επίμονες Προσευχές τους , γεννήθηκε ἓνα παιδί , πού το
ονόμασαν Αλέξανδρο , ἀπό μικρός ἦταν χαρακτήρας κλειστός και μοναχικός ,

ὅταν ἦταν παιδί και ἔβοσκε τα πρόβατα του σπιτιού τους στα γύρω δάση , ἔπιανε τα δηλητηριώδη
φίδια με τα χέρια του , χωρίς φόβο και χωρίς να δαγκώνεται ἀπό αυτά ...

Ἦταν προικισμένος ἀπό Τον Θεό , ἦταν ἀπλός , τελείως ἀδέξιος για γράμματα , παρότι
προσπαθούσε πολύ , πριν τελειώσει το σχολεῖο , πέθανε ο πατέρας του ,

η μητέρα του τον ἔστειλε να μάθει την τέχνη της βιβλιοδεσίας ,το αφεντικό του ὅμως τον
κακομεταχειρίζονταν ...

Ὅταν ἦταν εἴκοσι ετών Ο Αλέξανδρος και ἐνῶ Προσευχόταν , περιβλήθηκε ξαφνικά ἀπό ἓνα
Θαυμαστό και ἐξάισιο Φως , το ὅποιο γέμισε την καρδιά του ,



από τα μάτια Του έτρεχαν τα δάκρυα , αισθάνθηκε με αυτό το Θείο Φως πρόσκληση ...

Με χαρά απάντησε σε αυτή την Πρόσκληση , Κύριε , εγώ θέλω να γίνω Μοναχός ,

Ο Κύριος με Θεία οικονομία , Τον άφησε να περάσει διαφόρους πειρασμούς ...

Για δύο χρόνια 1836 – 1837 μ.Χ. , εγκαταστάθηκε στη Μονή Καλνταρουσάνι , εκπληρώνοντας με μεγάλη αυταπάρνηση όλες τις υπηρεσίες που Του ανέθεταν ,

με την Ευλογία του Γέροντος Δημητρίου , Ηγουμένου της Μονής Μπράζι , έφυγε για το Άγιον Όρος , εκεί εκάρη Μοναχός παίρνοντας το όνομα Αλύπιος ...

Στο Άγιον Όρος έμεινε σε ένα κελί , όπου Ασκήτευαν συμπατριώτες του , οι Ιερομόναχοι Νήφων και Νεκτάριος ,

οι οποίοι Τον συμβούλεψαν να κοπιάσει πρώτα στο έργο της υπακοής σε ένα κοινόβιο ...

Έτσι για τέσσερα χρόνια έμεινε στη Μονή Εσφιγμένου , όταν επέστρεψε στους ρουμάνους γέροντες , έλαβε το μέγα Αγγελικό σχήμα , παίρνοντας το όνομα Αντύπας ,

δίνοντας Του ταυτόχρονα την Ευλογία να ακολουθήσει την Μοναχική ζωή στην έρημο ...

Εκείνη την εποχή , άρχισε να παίρνει σάρκα και οστά η επιθυμία του Πατέρα Νήφωνος , να χτίσει στο Άγιον Όρος μια Ρουμανική Σκήτη , για αυτόν τον λόγο αγόρασε ένα μετόχι στο Ιάσιο της Ρουμανίας ,

με την υλική βοήθεια που έστελναν από εκεί , τέθηκαν οι βάσεις για να χτιστεί η Σκήτη Του Τιμίου Προδρόμου ...

Ζήτησαν την βοήθεια Του Αντύπα , Αυτός δέχθηκε να βοηθήσει , στη συνέχεια Χειροτονήθηκε Διάκονος και Ιερέας ,

μετά την αποχώρηση του Γέροντα Νήφωνος , για τρία χρόνια στο Ιάσιο ανέλαβε την καθοδήγηση των εργασιών ...

Αργότερα Ο Αντύπας εστάλη στο Μετόχι της Μονής , στο Ιάσιο της Ρουμανίας ,

ακόμη και σε αυτήν την πόλη ο Γέροντας , κοπίαζε όπως στην έρημο του Αγίου Όρους ...

Ο Μητροπολίτης Μολδαβίας Ιωσήφ , ξετίμησε την Ασκητική του ζωή , τον ζήλο του και την Πνευματικότητα Του , τον διόρισε Πνευματικό σε δυο γυναικεία Μοναστήρια ,

Ο ίδιος όμως αναζητούσε την ησυχία του Αγίου Όρους , ο Νήφοντας αρνήθηκε την επιστροφή του εκεί ...



Μαζί με τον Νήφωνα έφυγαν για τη Ρωσία , με σκοπό να μαζέψουν δωρεές , για να αποπερατωθεί η σκήτη ,

Ο Αντύπας στη Ρωσία , έχαιρε μεγάλης εκτίμησης από ανθρώπους όλων των κοινωνικών τάξεων ...

Άνθρωποι από την Μόσχα και την Αγία Πετρούπολη , πήγαιναν να Τον συμβουλευτούν ,

οι Μητροπολίτες Πετρουπόλεως Ισίδωρος και Μόσχας Φιλάρετος , συζητούσαν μαζί Του για διάφορα Πνευματικά θέματα ...

Πριν φύγει για τη Ρωσία είχε πει στο Νήφωνα , ότι δεν με αφήνεις να πάω στο Άγιον Όρος και με παίρνεις μαζί σου στη Ρωσία ,

εγώ αισθάνομαι ότι πηγαίνοντας εκεί , θα ανήκω πια στους Ρώσους και όχι σε σάς , πραγματικά έτσι έγινε ...

Χάρη στο σεβασμό προς το πρόσωπο του και την εμπιστοσύνη που ενέπνεε , έφερε την αποστολή Του εις πέρας ,

συγκεντρώνοντας πολλά χρήματα και υλικά αγαθά για την Σκήτη Του Τιμίου Προδρόμου , παίρνοντας Ευλογία από τον Γέροντά Του , ανέχωρησε για την Μονή Βαλαάμ ...

Εκεί Τον εντυπωσίασε , η Πνευματική ζωή του Μοναστηριού , αλλά και οι ησυχαστικές καλύβες της ερημικής περιοχής της , εγκαταστάθηκε σε ένα μικρό κελί της σκήτης Των Αγίων Πάντων ,

εκτός από τις ορισμένες Ακολουθίες , Ο Αντύπας διάβαζε κάθε μέρα τους Χαιρετισμούς Της Παναγίας , κάνοντας τριακόσιες Μετάνοιες ...

Εκτός από την αέναη Προσευχή Του , καθημερινά Μνημόνευε όσους κατά καιρούς έκαναν δωρεές και Τον βοήθησαν στο σκοπό του ,

με πολλή Αγάπη συνομιλούσε με όσους ζητούσαν την συμβουλή Του ...

Την πρώτη εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής δεν γεύονταν τίποτα , το ίδιο και την Δευτέρα , την Τετάρτη και την Παρασκευή ολόκληρου του έτους ,

Ο Αντύπας σε όλη Του τη ζωή , είχε το νου Του στο Θεό και δεν ποθούσε τίποτα κοσμικό ...

Παρόλες τις υπακοές που έκανε κατά καιρούς και τις ευθύνες που Του είχαν αναθέσει , είχε αποδιώξει κάθε βιοτική μέριμνα , ζούσε σε απόλυτη φτώχεια ,

λέγεται ότι το κελί Του ήταν αδειανό από κάθε περιττό πράγμα ...

Δεν είχε ούτε κρεβάτι , ούτε καρέκλα , παρά ένα μικρό τραπεζάκι όπου τοποθετούσε τα βιβλία Προσευχών και διάφορα Πνευματικά βιβλία ,



κάτω είχε στρωμένη μια κουβέρτα , όπου ξάπλωνε όταν εξαντλείτο από τον κόπο των νυχτερινών Προσευχών Του ...

Το Μέγα Σάββατο του τελευταίου έτους Λειτουργήσε στη Μονή , στο τέλος της Θείας Λειτουργίας Ο Αντύπας αποκάλυψε σε έναν στενό μαθητή του , την ώρα της Θείας Κοινωνίας ,

κοιτάζοντας από το Ιερό , έπεσε η ματιά Του στους Μοναχούς που Κοινωνούσαν ...

Το πρόσωπο μερικών από αυτούς Έλαμπε σαν τον Ήλιο , δεν ξέρω πώς να τους ονομάσω αυτούς τους Μοναχούς και ποτέ δεν ξαναείδα τέτοιο πράγμα ,

το φθινόπωρο του ίδιου έτους , ενώ Προσευχόταν στο κελί Του ακούστηκε ένας θόρυβος ...

Μια Εικόνα Της Παναγίας που είχε φέρει από το Άγιον Όρος μετακινήθηκε , ενώ άλλες Εικόνες έπεσαν κάτω ,

η Εικόνα πήγε και στάθηκε πάνω στο στήθος Του Αντύπα , Αυτός συγκινημένος την πήρε και την έβαλε στη θέση της ...

Αυτό το συμβάν διηγήθηκε σε ένα μαθητή του , τρεις μέρες πριν την κοίμηση Του , την τελευταία ημέρα της ζωής Του , ζήτησε να γίνει η Θεία Λειτουργία πιο νωρίς

και να Κοινωνήσει των Αχράντων Μυστηρίων ...

Την στιγμή που ένας Μαθητής του διάβαζε την ενάτη και τους Χαιρετισμούς Της Παναγίας ,

Ο Όσιος Αντίπας ανεχώρησε για τους Ουρανούς , ήταν 10 Ιανουαρίου του 1882 μ.Χ. ...

Το 1883 μ.Χ. , βλέποντας οι Πατέρες της Μονής Βαλαάμ , ότι εμφανίζονταν στους Μαθητές του και ότι Τον Τιμούν ως Άγιο , ανέθεσαν στον Πατέρα Ποιμήν να γράψει τον Βίο Του ,

σε αυτόν είχε διηγηθεί Ο Άγιος Αντύπας τον Βίο Του , ένα χρόνο πριν από την κοίμηση Του ...

Ο Βίος Του εκτυπώθηκε στην Αγία Πετρούπολη το 1883 και το 1893 μ.Χ. , ενώ το 1906 μ.Χ. το Άγιον Όρος Τον Τιμούσε ήδη ως Άγιο ,

το 1997 μ.Χ. στον τόπο γέννησης Του χτίστηκε Μονή ...

Ως Προορατικός και Διορατικός Ασκητής , Αξιώθηκε πολλών μετά Θάνατο Θαυμάτων ,

Το Τίμιο Του Λείψανο που Βρίσκεται στη Μονή Βαλαάμ της Ρωσίας , Αναδείχθηκε Πηγή ακένωτη των Ιάσεων

Απολυτίκιο ...

Νεαυγών θεοφόρων πατέρων σέμνωμα , τῆς Μολδαβίας φωστήρα , Αγίου Όρους πυρσόν και



πυρφόροι Βαλαάμ φανόν τῆς σκίτεως , θεῖον Ἀντίπαν εὐλαβῶς , καταστέψωμεν ῥοδαῖς , ὥς
λύχνον ἀδύτου φέγγους , βοῶντες , σκέδασον ζόφον , παθῶν ἡμῶν θερμαῖς πρεσβείαις σου